

Külfeti Az Olan “Dindarlık”

İslam ümmetinin evlatlarından birçoğunun sahip olduğu en tehlikeli yollardan biri de külfeti az olan dindarlığa yönelmesi, yani gevşeklik gösteren birinin kendisini Allah'ın gazabından kurtaracağını ve üzerinden ümmetine, dinine ve ülkesine karşı kınanmayı kaldıracığını düşünerek minimum düzeyde ibadet etmesidir.

Birçoğunun da teslimiyetçiliğe ve çatışma, meydan okuma ve değişim mahalli olan İslam'ın geri kalan hükümleri olmaksızın ibadet ritüelleriyle yetinmeye doğru yöneldiklerini görürsünüz.

Bu kesim, camide namaz kılmak, gece namazı kılmak, sakal bırakmak, Kuran ezberlemek ve okumak gibi bu ibadet uygulamalarıyla vacibini yerine getirdiğine dair kendini ikna eder ve Allahu Teala'nın şu kavliyle kendini teselli eder: لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا “Allah hiç kimseye taşıyabileceğinden daha fazlasını yüklemeyiz.” [Bakara 286]

Nitekim bazıları için mesele, kendisiyle ameli yönden hiçbir payı olmadığı halde örneğin cihatçı hareketler gibi bazı grupları desteklemeye ve onları desteklemenin yeterli ve kafi olduğunu düşünmeye kadar ulaşmıştır. Ancak bunu değişime götüren ciddi siyasi çalışma vacibinden kaçmak için yapabilir. Çünkü yöneticiler ve rejimlerle yüzleşerek bir bedel ödemek istemez; zira bu yüzleşme onu hapis, işinden atılma veya ticaret ve hayati muamelelerinde kısıtlama ve diğer baskı ve eziyet yöntemleri gibi rejimlerin gazabına maruz bırakabilir.

Gerçek şu ki bu davranış ve eğilim birey için tehlikeli olup büyüyüp çoğaldığında ise ümmet için daha da tehlikelidir.

Şimdi benimle birlikte bir düşünün; örneğin şayet Sahabe ve Tabiin'in metodu bu olsaydı, İslam bize ulaşır ve şanı yücelir miydi?

Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Sahabesi Ebu Bekir, Ömer, Ebu Ubeyde, Hamza ve Sa'd gibi güçlü adamlar İslam için ayağa kalkmazsa, İslam'ı kim yeniden hayata döndürecek?

Örneğin Batı'nın ve yöneticilerin, herhangi bir yüzleşme, mücadele veya çatışma olmadan gönüllü olarak batılarından ve insanlar üzerindeki kontrollerinden vazgeçmelerini mi bekliyoruz?!

Şüphesiz cevap çok açık; tabii ki hayır.

Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem ve Ashabının çatışması ve tanık olunan mücadeleleri, küfür ve rejimi karşısında çektikleri aşırı zorluklar, İslâm'ı kuvvetlendirmiş ve tiranları geri çekilmeye zorlamıştır.

Bugün ümmetin ve evlatlarının çatışması ve sultanını-otoritesini yeniden elde etmek ve yöneticileri çarpık tahtlarından kaldırıp atmak için verdiği mücadelesi, İslam'ı yeniden ön plana çıkaracak ve Batı ile onun yöneticilerden oluşan bekçilerini geri çekilmeye ve yok olmaya zorlayacaktır.

Gelin benimle birlikte Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şu hadisini düşünün: اِنَّ اَوَّلَ مَا دَخَلَ النَّقْصُ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ كَانَ الرَّجُلُ يَلْقَى الرَّجُلَ فَيَقُولُ: يَا هَذَا، اتَّقِ اللَّهَ وَدَعْ مَا تَصْنَعُ، فَإِنَّهُ لَا يَجِلُّ لَكَ، ثُمَّ يَلْقَاهُ مِنَ الْعَدُوِّ وَهُوَ عَلَى حَالِهِ، فَلَا يَمْنَعُهُ ذَلِكَ أَنْ يَكُونَ أَكْيَلَهُ وَشَرِيْبَهُ وَقَعِيدَهُ، **İsrailoğulları arasında dinden sapma, ilk defa şöyle başladı: Bir adam bir başka adama rastlar ve: Bana baksana! Allah'tan kork ve yapmakta olduğun şeyi terket. Çünkü bu sana helâl değildir, derdi. Ertesi gün, aynı işi yaparken o adamla tekrar karşılaşır ve kendisini yaptığı kötü işten nehyetmediği gibi, onunla yiyip içmekten ve birlikte olmaktan da çekinmezdi. Onlar böyle yapınca Allah kalplerini birbirine benzettii.**

Bu hadis Müslümanı, Allah'ın dininde sapasağlam durmaya, gevşeklik göstermemeye ya da asilere boyun eğmemeye teşvik etmektedir. Sıradan insanlar ve bireyler için böyle bir kararlılık gerekiyorsa, o halde yöneticiler ve insanların işlerinden sorumlu olanlar için nasıl bir şey gerekir acaba?!

Bu nedenle Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem Müslümanı, zalime iyiliği emretmeye ve onu kötülükten sakındırmaya, bilakis onu hakka döndürüp hak üzerinde tutmaya teşvik etmiştir ki böylece iyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmak, suçlama ve kınamayı kaldırma yolunda değil de ısrar ve zorlama düzeyinde olsun. Zira Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: كَلَّا، وَاللَّهِ لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ، وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَلَتَأْخُذَنَّ عَلَى يَدِ الظَّالِمِ، وَلَتَأْطُرَّنَّهُ عَلَى الْحَقِّ أَطْرًا، وَلَتَقْصُرُنَّهُ عَلَى الْحَقِّ قَصْرًا، أَوْ لَيَضْرِبَنَّ اللَّهُ بِقُلُوبِ بَعْضِكُمْ عَلَى بَعْضٍ، ثُمَّ لَيَلْعَنَكُمْ كَمَا لَعَنَهُمْ **“Hayır, Allah’a yemin ederim ki, ya iyiliği emreder, kötülükten nehyeder, zalimin elini tutup zulmüne mani olur, onu hakka döndürür ve hak üzerinde tutarsınız; ya da Allahu Teala kalplerinizi birbirine benzetir, sonra da İsrailoğullarına lanet ettiği gibi size de lanet eder.”**

Allahu Teala'nının şu kavliyle sonlandırıyorum: وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ **“İnsanlardan kimi Allah'a yalnız bir yönden kulluk eder. Şöyle ki: Kendisine bir iyilik dokunursa buna pek memnun olur, bir de musibete uğrarsa çehresi değişir (dinden yüz çevirir). O, dünyasını da, ahiretini de kaybetmiştir. İşte bu, apaçık ziyanın ta kendisidir.”** [Hac 11] Kurtubi şöyle demiştir: Yalnız, yani tek yönde olan kişinin, zorlukta değil de kolaylıkta ibadet ettiği söylenir.

O halde Allah'ın kulları, Allah'a zorluk anında değil de bolluk anında, sıkıntıda değil de rahatlıkta, zorlukta değil de kolaylıkta ibadet etmekten sakının.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Müh. Bahir Salih